Topic	Volume	Sicha	Chapter	Footnote	Divrei HaRav	Biur Bderech Efsher (?)
Ha'anokah: Question Why Sifrei & Rashi quote the words, "And you shall remember that you were a slave in the land of Egypt," but not, "and the L-rd, your G-d, redeemed you." when the main point is what G-d did when he redeemed us gave us Ha'anokah?	24	Re'eh b	1	3	וצ "ע למה הובאו מהפסוק תיבות אלו דוקא (ועד "ז בפרש"י), ולא העיקר – "ויפדך גו'".	The Rebbe remains with a question as to why the Sifrei and Rashi seem to leave out the main words of the verse, when quoting the verse in explaining why G-d commands us to give severance when the slave is freed.
We don't rule like the Sifrei that states Ha'anokah applies: a) To when the master is a Gentile, b) When the compensation is of items are "Not of those in the category of a blessing (grows; increases), c) Is given by someone other than the master	24	Re'eh b	1	7	ולהעיר שלא הובאו דברי הספרי בפוסקים וראה לקמן בפנים	Being that the Rebbe sees the Sifrei as ruling that what G-d gave us at the sppils of Egypt, and at the Spoils of the sea was an Ha'anokah, and thus, the Sifrei is ruling, a) To when the master is a Gentile, b) When the compensation is of items are "Not of those in the category of a blessing (grows; increases), and c) Can be given by someone other than the master, Hence, the Rebbe makes note that the Codificers of Jewish Lawe do not qoutwe not mention the Sifrei.
What was the Ha'anokah that G-d gave Israel when He freed them from Egypt: "The multitutde of flock" or "Silver and Gold, pearls, and precious gems	24	Re'eh b	2	13	בפרשת דרכים שם (הובא גם במלבי "ם), שהכספים כו' היו בתור מה " מקנה כבד מאד ", ומביא ראי' ע "ז מ " melyz על עבודתם, וההענקה היא המקנה " שאמרו בספרי" (ונראה שכוונתו למכילתא) על הפסוק (בא יב , לח) כבד מאד – כאן נתקיים ואחרי כן יצאו ברכוש גדול ". אבל במכילתא עם יציאתן ממצרים אני " שלפנים , לבאורה יש לדייק להיפך , ממה שמסיים ממלאן "sqk adfe". וראה גם מדרש הגדול כאן: הענקתי לכם כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות אף אתה כו'. וראה גם בעה "ט כאן (טו, יד).	The book "Proshas Drochim" brings a proof from the <i>Sifrei</i> (which the Rebbe corrects as his meaning the Mechiltah) that the monies, etc. was the <i>payment</i> forIsrael's work in Egypt, while the "multitude of livestock" was the " <i>Ha'anokah</i> ". However, the Rebbe states that according to Mechiltah, as we have it, clearly states that the silver, gold, pearls, and precious stones were the Ha'anokah
"Spoils at the sea" was Ha'anokah or "Spoils of War"?	24	Re'eh b	2	16	ואף שלכמה דעות (ראה אנציקלופדי' תלמודית ערך הענקה ע ' תרעה . וש"נ) כופין על הענקה , מ "מ צריך ביאור מדוע מתייחסת ההענקה להקב "ה . ועוד: בביזת mid לא היתה dpizp (מהמצרים), ולקיחת הביזה היתה לאחרי מיתת המצרים מן ההפקר (שפת הים). – ואולי י"ל שזהו בגדר דביזת מלחמה , ובל ' הכתוב הוי' mglp mkl.	The Rebbe asks how can we call what iuG-d_aave_a a Ha'anoka for being slaves in Egypt, when it had to be Egypt, to whom we were slaves, who gave us the Ha'anokah Now the Rebbe mentions that the law is that we force_the master to give the Ha'anoka, and hence, we can say that G-d forced_the Egyptians to give us the Ha'anokah. However, one of the points that the Rebbe makes is that the Egyptians_did not give us the "spoils of the sea": (a) G-d mad the sea spit out the Egyptians, and we took the adornements they were wearing, andf (b) We took it from the Egyptians after they died_and hence, the things were legally ownerless. Hence, this cannot be G-d forcing the Egitians_to aive us_the Ha'anokah! Rather, the "spoils at the sea" has the legal status of "spoils of war"
What si the law of that which we " <i>borrowed</i> " from Egypt befre we left Egypt?	24	Re'eh b	2	17 & 18	17 ואחרי כן יצאו ברכוש גדול ezghad כמש"נ ויתן ה' את חן גו' לקיים deeive (בא יא, ג ובפרש"י שם) 18 את מצרים (משא "כ mzlvpec מנובן מפשטות הכתובים שהי' באופן ;(הלוואה לזמן – ה"ז רק דדברים הנצרכים לאיזה ענין הנדרש באותו הזמן ובמפורש ברשב "ם עה"ת (שמות ג, כב . בא יא, ב. יב , לו), ספר השרשים לר"י אבן ג 'נאח (שרש שאל), בחיי בשם הר"ח, חזקוני וכלי יקר (שמות שם) dpzna.	Egypt <u>gave</u> us the "spoils of Egypt" were in the fashion of (-Exodus 3:22) "and you shall empty out Egypt." Not like a "loan" which is only for a temporary need. Rather, G-d brought about that (-ibid 11:3), "So the L-rd gave the people (Israel) <u>favor</u> in the Egyptians' eyes," and the Egyptians gave Israel what they asked for as a <u>gift</u> .

The Ha'anokah given to Joseph after beiung freed from being a slave to Potiphar, according to <u>Rabbi Levi Yitzchok Schneerson</u> .	24 Re'eh b	3	23	אולי יש לומר, דמה שדייק לכתוב "ניתן" ולא "נתן" שנתינת אסנת ליוסף היתה ע "י פרעה ולא ע "י פוטיפר.	The Rebbe's father explains that Joseph's Ha'anokah that "was given" for being a slave to Potephar was his wife, who was the (adoupted) daughter of Potephar. The Rebbe popints out the terminology of his father being, "was given" and not that Potiphar "gave", being that Osnas the daughter of Potiphar was given to Yoseph by Pharoah.
The <u>two</u> dynamics of ha'anokah: (i) The <u>gratitude</u> of the <u>master</u> for the slave's work. (ii) The completyion of the <u>slave</u> 's being <u>freed</u> from slavery	24 Re'eh b	4		בהענקה יש שני חלקים: א) נתינת d'occ, ב) קבלת a, d'occ חבר באמצעותה. חברת האדון zzl הענקה קשורה לצבבד באמצעותה. בן: הנתינה היא הכרת טובה לעבד על עבודתו, עד שאף קיימת דעה שההענקה אינה רק בצדקה, אלא יש לה משמעות של שכר על עבודה. לעומת זאת, ההנאה והתועלת שיש carl מן ההענקה, היא חלק exexgyn: השחרור מושלם כאשר אין הוא יוצא בידים ריקות, אלא הוא מקבל מתנה מיוחדת, שהיא מביאה אותו למצב של חירות, רוחב יד	 (i) The giving of the <u>master</u>, which is connected with the slaves previous service. The master's giving of severance is the master's "<u>showing aratitude</u>," to the lave for the work that the slave did. (To the point that there is an opinion (-see Likkutei Sichos, Vol 19, p 154) that giving ha'anokah is not a category of charity, but of the category of payment for his work.] (ii) The receiving of the <u>slave</u>, meaning that which is accomplished within the slave through his receiving the ha'anokah. The slave's receiving the ha'anokah is <u>a part of his being freed from slavery</u>. The completion of his being freed is when, "you shall not send him forth emptyhanded," but rather, with a special gift that is, "bestowed upon you with a lavish hand," which is the opposite of his being a slave, and undoes his having been a slave, and places him in a position of freedom and a 'lavish hand."
The <u>Sifrei</u> 's ruling of ha'anokah, that in the dimension of ha'anokah concerning the <u>slave</u> 's feeling of being freed, certain restrictive laws do <u>not</u> apply	24 Re'eh b	5		לפי זה מובנים דברי הספרי שביזת מצרים וביזת הים היו הענקה: כיון שבפסוק אין מדובר על חובת הנתינה החלה על d'oec, אלא על פדיית card, שתיעשה בשלמות, לכו: (א) אין חשיבות לפרט אצל מי היה העבד iptl לכו: (א) אין חשיבות לפרט אצל מי היה העבד iptl ס.) ב) לא כל כך חשוב אם ההענקה ניתנ דוקא על מקבל הענקה בחווה ולעתיד – מצב של חירות. בכך מובן גם מדוע כללה ההענקה של יציאת מצרים גם דברים שאינם "בכלל ברכה": הבעל ברכה", הוא חלק מחובת ההענקה שחלה על "בכלל ברכה", הוא חלק מחובת ההענקה שחלה על "בכל ברכה", הוא חלק מחובת ההענקה שחלה על "בכל ברכה", הוא חלק מחובת ההענקה שחלה על "בכל ברכה", הוא חלק מהובת ההענקה שחלה על "בכל ברכה", הוא חלק מהובת ההענקה שחלה על "בכל ברכה", הוא חלק מחובת ההענקה בלפי broc. מהיה ניכרת אף לאחר תקופה ארוכה וכדומה. שזוהי שלמות שחרורו וחירותו – הרי זו נוצרת ברגע שתימשך זמן רב.	It is the second dimension of ha'anokah that is emphasized in the verse's, "And you shall remember that you were a slave in the land of Egypt, and the L-rd, your G-d, redeemed you; therefore, I am commanding you this thing," that the "and the L-rd, your G-d, redeemed you," from slavery be done properly. And it is of this dimension of ha'anokah that the Sifrei speaks of, and hence, we now understand why the Sifrei speaks of a ha'anokah that is (i) for a slave of a gentile -for concerning the feeling of the slave being fully redeemed it (i) doesn't make a difference if the master was Jewish, (ii) who is giving him now to become of a, "lavish hand," or ((iii) whether the ha'anokah is, "that which is in the category of bringing blessings," because the slave's completion of being liberated is in the moment of receiving the ha'anokah, and not what the ha'anokah will bring to him in the future. Rather, these three laws of ha'anokah is in the dimension of the ha'anokah of the master's giving gratitude for the slave's previous work.
Why was osnas the daughter of Potephar given to Joseph (as a ha'anokah) by Pharaoh.	24 Re'eh b	7	וות השחרור 28	וי"ל שמטעם זה גם נתינת אסנת היתה ע"י פרעה . שגם זה חלק משליני (ראה שפ"ח לפרש"י מקץ מא , מה).	Osnas' being given to Joseph was not of the <i>ha'anokah</i> dimension of his master, Potiohar, showing gratitude to Joseph for his work, but of Joseph's truly becoming a free man, and hence, Osnas was given to Joseph <i>not</i> by Potiphar, but by Pharaoh.
Is there a limit to how much ha'anokah is to be given?	24 Re'eh b	6		מצד חובת ההענקה של האדון נקבע שיעור – סכום שבו יוצאים ידי חובה זו אפילו מלכתחילה, סכום שדי בו כדי להוכיח הכרת טובה בהתאם לעבודת העבד. ואילו מצד השפעת ההענקה על העבד, שהיא מביאה לידי שלמות פדייתו, הרי אין לכך שיעור – ככל שהוא מקבל יותר נכסים לעצמו (אפשרי במדת נכסי עני, או עשיר, או מרבה נכסים) כך חירותו רבה יותר, ולכן "הענק לו ושנה לו ברוחב יד".	Concerning the dimension of the ha'anokah of the master's giving there is a limit in how much must be given, even concerning the ha'anokah given by G-d Above, being but a sign of gratitude, which is to commensurate with the amount of work that was performed by the slave. However, concerning the dynamic of ha'anokah of accomplishing a complete freedom by the slave, there is no limit, in the measure of the slave's becoming a free man of means, and hence, the Sifrei rules, "you bestow upon him (once) and then again you bestow upon him with a lavish hand."

Why does the <u>source</u> verse of the mitzvah of ha'anokah in the Torah <u>not</u> soeak of any ha'anokah being <u>qiven</u> ?	24 Re'	'eh b	6	ולבן אין מוזכר במפורש בתורה ה"רכוש גדול" שנתן הקדושברורהוא ליישראל בצאתם ממצרים, כי אם רק "ויפדך ה' אלקיך". הלימוד מיציאת מצרים אינו מכמות ההענקה – "הענקתי ושניתי" – אלא, שכשם שאז היה השחרור מן העבדות מושלם – "ויפדך", שחרור שכולל במילא גם קבלת רבוש גדול עד בדי "הענקתי לך ושניתי לך" – כך צריכים ישראל לדאוג לכך ששחרור העבדים יהיה מושלם, ולכן עליהם לתת הענקה באופן של "שניתי" ו"ברוחב יד".	Concerning the dimension of the ha'anokah of the master's giving there is a limit in how much must be given, even concerning the ha'anokah given by G-d Above, being but a sign of gratitude, which is to commensurate with the amount of work that was performed by the slave. However, concerning the dynamic of ha'anokah of accomplishing a complete freedom by the slave, there is no limit, in the measure of the slave's becoming a free man of means, and hence, the Sifrei rules, "you bestow upon him (once) and then again you bestow upon him with a lavish hand." And this explains why the verse makes no express statement of what G-d gave, but rather, "And you shall remember that you were a slave in the land of Egypt, and the L-rd, your G-d, redeemed you," being that the point is not what G-d gave, other than G-d's giving so that the, "redeemed you," be done properly, "therefore, I am commanding you this thing," that it be, "you bestow upon him (once) and then again you bestow upon him with a lavish hand."
Why does a Gentile Slave not receive ha'anokah according to Revealed Teaching and according to the Esoteric Teachings	24 Re'	'eh b		בפשטות יש לומר, שהסיבה לכך היא, שלגבי עבד כנעני חלה החובה "והנחלתם אותם לבניכם אחריכם אסור לשחרר עבד כנעני ,— לעולם בהם תעבודו" אלא לצורך מצוה וכדומה , וכיון ש"תור ה על הרוב תדבר" ,לא ציינה התורה את מצות ההענקה משום מקרים יוצאים מן הכלל, שבהם מותר לשחרר את העבד.	The simple reason why is that one may never free a Gentile Slave or Maid (unless doing so for the sake of a mitzvah), hence, being that (-Moreh Nevuchim, Vol III, Chapter 34) the Torah always speaks of the majority cases, and the majority of cases would be that one may not free their gentile Slave, hence, the Torah speaks not of giving ha'anokah to a Gentile Slave.
Why does a Jewish Slave/Maid receive ha'anokah according to the Esoteric Teaching.	24 Re'	'eh b	10	בתורת החסידות מבואר ,שעבד עברי ואמה עבריה מסמלים בעבודה הרוחנית של האדם את בירור וזיכוך המדות, ואילו משמעותו של עבד כנעני היא – קבלת עול, בדומה לעבד כנעני כפשוטו, אשר מצד עצמו "בהפקירא ניחא ליה" , והוא משרת את אדונו רק "מחמת אימת רבו". אך למרות שדרגת עבד כנעני נחותה מדרגת "עבד עברי" ו"אמה עבריה", העובדים את ה' מתוך רגש ותענוג (מדות) – בכל זאת קיימת יותר בעבודת "עבד עברי" ו"אמה עבריה", ששבודתם קשורה למדות, הם micar העובדים את ה' בעבודת עבד – מתוך קבלת עול והתבטלות, אך בכל זאת מעורבת בכך תחושה של הכרה במציאות העצמית . לעומת זאת, אצל "עבד כנעני" אין מעורבת כלל רגש בעבודתו, ועבודתו את ה' חדורה כולה בקבלת עול , ללא הכרה במציאות והתבטלות כלפי רצון העליון העצמית. ויש לומר שזהו ההסבר בפנימיות לכך שעבד כנעני אינו יכול להשתחרר – "והתנחלתם לעולם בהם עבודה ו עצמה היא באשר inniz אברי" ו"אמה עבודה בירור המדות אצל "עבד עברי" ו"אמה עבודה בירור המדות אצל "עבד עברי" ו"אמה מגבלת, ויש לה סיום. (ב) יותר מכך: שלמותה של מנובדה זי שכמה היא באשר inniz ומנים לדרגה של עבודה היש באבר inniz ומגרת ומגים מעל עבודת המדות, ומגיעים לדרגה של עבודת ה' שעלפי השכל – מתוך טעם ודעת . מתרוממים מעל עבודת המדות, ומגיעים לדרגה של עבודת ה' שעלפי השכל – מתוך טעם ודעת . ביא וצונות עצמיים, תענוג ומדות, אלא הוא מאבד את מציאותו והוא מתמסר כל כולו לאדון . ולבן אין לגביו שחרור, הוא מתמסר כל כולו לאדון . ולבן אין לגביו שחרור, הוא מתמסר כל כולו לאדון . ולבן אין לגביו שחרור, הוא מאבד את מציאותו כי (א) עבודה זו של התבטלות מוחלטת אינה מוגבלת	Esoterically speaking, the Jewish Slave and the Jewish Maid represent the refinement of one's Emotions. That his Love, Fear, Compassion, etc., be only unto that which is of spiritual value, and not of self-centered values. However, the service of the Gentile Slave is that of "Acceptance of the Yoke: Obedience." Being that the Gentyle Slave is always of, "He prefers to be free (non-accountable; without responsibility)," thus, he must always be under the fear of his master, which is the only reason he does his service. Now, even though the level of the Gentile Slave is lower than that of the Jewish Maid, who serves with feelings, nevertheless, the Gentile Slave has far more the virtue of humility; self-negation. Meaning, that even though the Jewish Slave and the Jewish Maid, which slave and maid are synonymous with self-negation, nevertheless, their service being with their feelings, hence, they have a sense of self mixed in with their service to G-d. Not so with a Gentile Slave, who has no feelings at all, but only obedience and self-negation, in his service to G-d, and His Supernal Will. And this is the reason as to why the Gentile Slave is to be an eternal inheritance, and must be, "shale you work them, and can never be freed. The service of the Jewish Slave and the Jewish Maid, which is a service saturated with their feelings, hence, (i) it is finite, and has its limits, and (ii) the very goal of this service is to ascend and leave the service of Emotions, and to enter in to service of Intellects. Hence, there is the being freed (from the service of Emotions) and being given the ha'anokah (of Intellects)! However, the service of the Gentile Slave, which is that of absolute self-negation, with absolutely no pleasure and feelings of his own, rather, he surrenders himself completely to the Master, hence, for the Gentile Slave there is no liberation, because (i) this service of absolute self-negation has not limitations, and hence, has no end, and hence, has no liberation thereof, and (ii) for this service of a
				כי: (א) עבודה זו של התבטלות מוחלטת אינה מוגבלת ממנה, (ב) יותר מכך: ואין אפשרות "להשתחרר" בעבודה זו גורמים המוחין – טעם ודעת של d'mc – לבלבול והפרעה, ולבן לא ייתכן בה "הענקה" l'mc, שמשמעותה היא גילוי המוחין yly, בדלעיל, אלא המוחין של האדון כפי שהם אצל האדון ,כדברי חז"ל "שכינה מדברת מתוך גרונו" – לימוד (כולל הבנה והשגה) באופן של "איתמר"	gift of Human Intellects is but an interference, and hence, the gentile Slave doesn't receive this ha'anokah of Human Intellects. Rather, the Gentile Slave's experience of Intellects is that of the Master's Intellects, which is as the Sages call it, "G-d speaks through his Voice box," meaning that he studies Torah with absolute self-negation, in which his understanding of Torah is that of, "It was said (by G-d)."

The ultimate intention	24 Re'eh b	11	למרות המעלה וניתן לומר	The explanation as to why the service of Israel is in general compared to the Jewish Slave,
of our being G-d's			הנפלאה שבהתבטלות המוחלטת של העבד הכנעני,	regardless of the exalted virtue of self-negation of the Gentile Slave, is because the ultimate
servants:			הרי המטר ה היא שתהיה עבודה משני הסוגים :הן	intention is that there should be both forms of service, (i) that of self-negation obedience, and
(i) a Gentile Servant's			מתוך התבטלות, והן מתוך כוחות הנפש,	(ii) that of the Faculties (Intellects and Emotions) of the Soul. In the fashion that the self-negation
self-negation			ושההתבטלות תחדור אל בוחות הנפש, כך שיהיו לו	obedience permeates and saturates the Faculties of the Soul, in which one has pleasure,
obedience, should			 גם תענוג, הבנה ורגש בעבודתו הרוחנית, ואין די	understanding, and feeling in their service to G-d, in that it is not enough to only have self-
saturate and permeate			בהתבטלות ללא חיות וכו'.	negation obedience. Thus, in general Israel's service is to be a Jewish Slave, a servitude
our Jewish Slave's			לכן צריכה העבודה להיות בבחינת "עבד עברי" –	connected with one's Emotions, until one reaches the, "going free" the ascend from the Service
service of <i>Pleasure</i> ,			עבדות שקשורה למדות, לרגשות, של האדם. עד אשר	of Emotions to the Service of Intellect, until one reaches the completion of freedom from
Emotions, and			מגיעים ל"יציאה לחירות" – התעלות מעבודת המדות	slavery, which is the giving him the ha'anokah from Above, the true revelation of Intellects.
Intellects			לעבודת המוחין, עבודה שעלפי טעם ודעת,	
			עד לשלמות החירות על ידי "הענקה" – שניתן	
			ליהודים dlrnln גילוי המוחין, המביא את עבודתם	
			שעלפי טעם ודעת לידי שלמות.	